

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

09.11.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 31/10/2018
[III SA/WA 42/18]: W przypadku wierzytelności
nieściągalnych i umorzonych do kosztów uzy-
skania przychodów nie zalicza się podatku VAT**

W przypadku wierzytelności nieściągalnych i umorzonych ustawodawca pozwala zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów (przy spełnieniu określonych warunków) tylko te wierzytelności, które uprzednio na podstawie art. 14 ust. 1 u.p.d.o.f. zostały zarachowane jako przychody należne. Skoro zatem jako przychód należny zarachowana została wierzytelność netto, nieobejmująca należnego podatku VAT, to zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów podlega także ta zarachowana część wierzytelności. Błędne jest stanowisko podatnika, że kosztem uzyskania przychodów może być cała nieściągalna wierzytelność, a więc wierzytelność wraz z należnym podatkiem VAT. Taki pogląd oznaczałoby to, że za koszt uzyskania przychodów może być także uznana ta część wierzytelności, która nie stanowi przychodu należnego - to zaś pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z normą wyrażoną odpowiednio w art. 23 ust. 1 pkt 20 i art. 23 ust. 1 pkt 41 u.p.d.o.f.

WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 29/10/2018 [III SA/GL 620/18]: Do pierwszego zasiedlenia dochodzi już w momencie nabycia lokali od dewelopera w celu ich dalszej odsprzedaży

W świetle orzecznictwa TSUE, pierwsze zasiedlenie jest rozumiane szeroko jako „pierwsze zajęcie budynku, używanie”, w tym także wykorzystywanie budynku przez dany podmiot w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. A zatem uznać należy, że nabycie przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą lokali wybudowanych przez spółdzielnię, w celu ich dalszej odsprzedaży, nastąpiło w ramach pierwszego zasiedlenia. Nie można uznać, że do pierwszego zasiedlenia dojdzie dopiero w momencie sprzedaży tych lokali ostatecznym konsumentom, którzy przeznaczą lokal np. na cele mieszkaniowe. Do pierwszego zasiedlenia dochodzi już w momencie nabycia lokali od dewelopera w celu ich dalszej odsprzedaży.

WYROK WSA W KRAKOWIE Z DNIA 29/10/2018 [I SA/KR 917/18]: Skutki podatkowe w VAT odpłatnego zniesienia współwłasności

Odpłatne zniesienie współwłasności na gruncie u.p.t.u. co do zasady stano-

wi dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.p.t.u., która podlega opodatkowaniu VAT. Jednak w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że strony tej transakcji nie działały jako podatnicy VAT, lecz wykonywały jedynie swoje uprawnienia właścicielskie transakcją zniesienia współwłasności nieruchomości i otrzymana w jej ramach dopłata nie podlegają opodatkowaniu VAT.

WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 31/10/2018 [I SA/GD 713/18]: Wydatki związane z organizacją całonocnych szkoleń jazdy oraz wizyt w muzeum i fabryce aut dla klientów nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów

Koszty związane z organizacją całonocnych szkoleń dla klientów, mających na celu poprawę techniki jazdy oraz wizyty w fabryce i muzeum aut, nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 15 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 28 u.p.d.o.p. Powyższe koszty, należy zaliczyć do kosztów reprezentacyjnych, które zostały wyłączone z kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 u.p.d.o.p. Celem takich akcji jest bowiem wyłącznie wykreowanie dobrego obrazu firmy spółki, jej działalności, w tym wykreowanie pozytywnych rela-

cji z kontrahentami, a nie reklama danych modeli aut.

WYROK NSA Z DNIA 30/10/2018 [I FSK 2057/16]: Dofinansowanie przyznawane producentom owoców i warzyw przez UE za pośrednictwem Agencji Rynku Rolnego w związku z zamknięciem rynku wschodniego nie wchodzi do podstawy opodatkowania VAT

Mając na względzie zasady przyznawania dopłat w związku z zamknięciem rynku wschodniego, przyznawanych przez UE za pośrednictwem Agencji Rynku Rolnego, a w szczególności obowiązek wycofania owoców (jabłek) ze sprzedaży i przekazanie ich nieodpłatnie do uprawnionych jednostek organizacyjnych (OPP, np. banków żywności, PCK) nie można podzielić stanowiska, że ww. dofinansowanie stanowi należność za dostawę towarów i powinno być uwzględnione w podstawie opodatkowania VAT. Skoro owoce mają być wycofane ze sprzedaży i przekazane nieodpłatnie trudno doszukać się jakiegokolwiek związku otrzymanego dofinansowania z odpłatną dostawą. Powyższe dofinansowanie nie ma żadnego wpływu na cenę przekazywanych nieodpłatnie na rzecz OPP owoców. A zatem, nie powinno być uwzględniane w podstawie opodatkowania VAT.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 31/10/2018 [III SA/WA 124/18]: Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków z tytułu zwrotu przez spółkę kosztów modernizacji salonów przeprowadzonej przez agentów, będących najemcami lokali oraz strat nie w pełni umorzonych inwestycji w obcym środku trwałym

1) W sytuacji, w której spółka nie ma żadnego tytułu prawnego do lokalu, w którym to agent prowadzi działalność, nie ma możliwości traktowania poniesionych tam nakładów na modernizację jako inwestycji w obcych środkach trwałych. Co prawda, koszty jakimi agenci obciążą spółkę z tytułu modernizacji wynajmowanych salonów nie są wymienione w „negatywnym” katalogu art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. - nie mniej jednak, trudno przyznać, aby wydatki w postaci finansowania/współfinansowania zwiększenia majątku trwałego (aktywów trwałych) innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą (tj. w tym przypadku agentów), nosiły przymiot kosztów związanych

z przychodami spółki bądź też kosztów służących zachowaniu czy zabezpieczeniu źródła przychodów. Zatem, wydatki spółki z tytułu zwrotu kosztów modernizacji salonów przeprowadzonej przez agentów, będących najemcami lokali, nie mogą zostać uznane przez spółkę za koszty uzyskania przychodów.

2) Jeśli natomiast chodzi o rozliczenie straty z tytułu nie w pełni umorzonej inwestycji w obcym środku trwałym, to strata z tego tytułu mogłaby być kosztem uzyskania przychodu, ale konieczny jest związek tego kosztu z przychodem. Mając bowiem na uwadze treść art. 16 ust. 1 pkt 6 u.p.d.o.p., stratę należy powiązać z bezpośrednią przyczyną jej powstania, tj. likwidacją nie w pełni umorzonych środków trwałych (inwestycji w obcych środkach trwałych), jeżeli utraciły one przydatność gospodarczą z innych powodów niż zmiana rodzaju działalności. Likwidacją środka trwałego (inwestycji w obcym środku trwałym) uprawniającą do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów straty z tego tytułu, będzie ta-

kie tylko wyzbycie się tych środków (inwestycji w obcych środkach trwałych), które jest racjonalne i ekonomicznie uzasadnione z punktu widzenia prowadzonej działalności gospodarczej i będzie miało związek z przychodami w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Spółka w tym zakresie nie przedstawiła argumentacji, która uzasadniałaby zaistnienie tego związku z przychodem. W związku z powstałą stratą z powyższego tytułu, to agenci będą nowymi najemcami lokali. Nie można zatem uznać, że takie działanie ma na celu osiągnięcie przychodów lub zachowanie albo zabezpieczenie ich źródła przez spółkę, a taki jest również warunek zaliczenia powstałej straty z tytułu niezamortyzowanej wartości inwestycji w obcym środku trwałym do kosztów uzyskania przychodów. Taki sposób zmiany najemcy salonów ma na celu osiąganie przychodów przez agentów z prowadzonej przez nich własnej działalności gospodarczej, a nie uzyskanie przychodów z działalności gospodarczej przez spółkę.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 23/10/2018 [0114-KDIP2-1.4010.333.2018.1.KS]: Moment opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych części kwoty przychodu ze sprzedaży prawa wieczystego użytkowania gruntu, która zgodnie z aktem notarialnym, zostanie przekazana po przeniesieniu na rzecz kupującego decyzji o warunkach zabudowy

Wraz ze zbyciem prawa wieczystego użytkowania gruntu, wierzytelność z tytułu wynagrodzenia za sprzedaż jest określona, a jedynie jej płatność została podzielona na części i podzielona w czasie. Tym samym, już w momencie zbycia prawa wieczystego użytkowania gruntu, czyli w momencie zawarcia umowy, stosownie do art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p., powstaje obowiązek podatkowy z tytułu wynagrodzenia do rozpoznania przychodu należnego, rozumianego w zgodzie z art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p., jako określona w sposób trwały wierzytelność, która należna jest wnioskodawcy. Wobec powyższego, zawarta aktem notarialnym umowa sprzedaży prawa wieczystego użytkowania gruntu skutkuje powstaniem po stronie sprzedającego zobowiązania przeniesienia na rzecz nabywcy własności prawa do nieruchomości, natomiast po stronie kupującego zapłaty ceny wynikającej z umowy. Te dwa elementy świadczą o powstaniu stosunku zobowiązaniowego pomiędzy obiema stronami transakcji. Podsumowując, po stronie kupującego powstaje wynikające z umowy sprzedaży zobowiązanie w wysokości kwoty wskazanej w umowie (ceny sprzedaży). Fakt zawarcia dodatkowego postanowienia w umowie (akcie notarialnym) o sposobach, terminach i warunkach płatności nie ma znaczenia dla wielkości powstania tego zobowiązania. Tym samym po stronie sprzedającego powstaje należność w wysokości ceny sprzedaży. Zatem dla wnioskodawcy przychód ze sprzedaży prawa wieczystego użytkowania gruntu powstaje w momencie sprzedaży przedmiotowego prawa w wysokości kwoty sprzedaży wskazanej w akcie notarialnym.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 26/10/2018
[0111-KDIB3-2.4012.527.2018.2.MN]:
Brak możliwości wyboru zastosowania
mechanizmu podzielonej płatności zamiast mechanizmu od-
wrotnego obciążenia**

Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości rezygnacji z zastosowania odwrotnego obciążenia w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w przepisie art. 17 ust. 1 pkt 8 u.p.t.u. Podatnik nie ma możliwości wyboru pomiędzy obligatoryjnym mechanizmem odwrotnego obciążenia, a dobrowolnym mechanizmem podzielonej płatności. W konsekwencji wnioskodawca nabywając usługi co do których zastosowanie znajdzie mechanizm odwrotnego obciążenia, nie będzie mógł dokonując za nie zapłaty zastosować mechanizmu podzielonej płatności. Podmioty, które z tytułu nabycia usług stają się, w myśl art. 17 ust. 1 pkt 8 u.p.t.u., podatnikami nie mają takiej możliwości z uwagi na fakt, że otrzymana przez nie faktura nie zawiera kwoty podatku VAT, której istnienie na fakturze warunkuje możliwość zastosowania mechanizmu podzielonej płatności. Istotą bowiem odwrotnego obciążenia jest fakt, że rozliczenia podatku VAT z tytułu dokonanej sprzedaży dokonuje nabywca.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 24/10/2018
[0111-KDIB3-2.4012.562.2018.3.MN]:
Usługi związane z rozrywką i rekreacją a wyłączenia zwolnienia z ob-
owiązku stosowania kasy fiskalnej**

Skoro w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. I rozporządzenia MF z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących - jako wyłączone ze zwolnień z obowiązku ewidencjonowania, o których mowa w § 2 i § 3, zostały wymienione świadczenia usług związanych z rozrywką i rekreacją – wyłącznie w zakresie wstępu do wesołych miasteczek, parków rozrywki, na dyskoteki, sale taneczne, to biorąc pod uwagę charakter rozrywek w wesołych miasteczkach i parkach rozrywki należy uznać, że „wstęp” do tego typu obiektów obejmuje również aktywne korzystanie ze znajdujących się tam urządzeń. Skoro zaś za skorzystanie z urządzeń (dmuchany zamek, dmuchana zjeżdźalnia, trampolina, tor przeszkód) są pobierane opłaty, które w ocenie organu są tożsame z „opłatą w zakresie wstępu”, ponoszone opłaty za korzystanie z danych atrakcji powodują, że usługobiorca nabywa „prawo wstępu” i w zamian za wskazaną opłatę ma prawo do skorzystania z określonych atrakcji. W tym przypadku usługa wstępu obejmuje

czynne korzystanie z poszczególnych urządzeń. Usługobiorca tym samym ma prawo do korzystania z określonych atrakcji, które są związane z normalnym typowym użytkowaniem tego obiektu (urządzenia). W konsekwencji - w związku z udostępnianiem za opłatą na imprezach plenerowych ww. urządzeń w postaci dmuchanej zjeżdźalni, zamku, toru przeszkód oraz trampoliny, wnioskodawca świadczy usługi w zakresie sprzedaży biletów wstępu do parku rozrywki. Stąd w przypadku świadczonych usług na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych – zastosowanie znajdzie przepis § 4 ust. 1 pkt 2 lit. I ww. rozporządzenia, zgodnie z którym zwolnień z obowiązku ewidencjonowania, o których mowa w § 2 i § 3, nie stosuje się w przypadku świadczenia usług związanych z rozrywką i rekreacją – wyłącznie w zakresie wstępu do wesołych miasteczek, parków rozrywki, na dyskoteki, sale taneczne. Zatem podatnik jest zobowiązany ewidencjonować ww. sprzedaż za pomocą kasy rejestrującej, ponieważ w związku ze zmianą przepisu § 4 rozporządzenia nie może w stosunku do wykonywanych czynności korzystać ze zwolnienia podmiotowego.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 26/10/2018
[0112-KDIL1-2.4012.636.2018.2.JO]:
Skutki w VAT udzielanych rabatów
pośrednich oraz ich dokumentowanie**

1) W opisanej sprawie w przypadku otrzymania przez odbiorców bezpośrednio od wnioskodawcy zwrotu części ceny zakupionych produktów, dla odbiorców tych nastąpi rzeczywiste obniżenie ceny tych towarów. W tej sytuacji podmiotem uprawnionym do obniżenia kwoty podatku należnego z tytułu sprzedaży nie będą dystrybutorzy, którzy otrzymają od odbiorcy cenę należną w pełnej wysokości, ale wnioskodawca, który dokona sprzedaży ostatecznie po obniżonej cenie, tj. udzieli rabatu. Zatem u wnioskodawcy nastąpi obniżenie podstawy opodatkowania. W związku z tym, wnioskodawca będzie mógł skorzystać z prawa do korekty podstawy opodatkowania i należnego podatku VAT. W okolicznościach niniejszej sprawy udzielany rabat pośredni stanie się upustem – obniżką (rabatem), o którym mowa w art. 29a ust. 10 u.p.t.u. Reasumując, rabaty pośrednie wypłacane przez wnioskodawcę na rzecz odbiorców stanowią opusty (obniżki cen) w rozumieniu art. 29a ust. 10 pkt 1 u.p.t.u., których udzielenie uprawnia wnioskodawcę do obniżenia podstawy opodatkowania VAT oraz podatku należnego z tytułu sprzedaży dokonywanej na rzecz dystrybutorów.

2) Wnioskodawca postąpi prawidłowo dokumentując rabaty pośrednie przyznane odbiorcom za pomocą not księgowych (not uznaniowych) zawierających elementy dokumentu księgowego w rozumieniu przepisów o rachunkowości (w tym oznaczenie kwoty udzielonego rabatu oraz wskazanie okresu rozliczeniowego, za który został przyznany rabat). Ponadto, wnioskodawca jest uprawniony do obniżenia podstawy opodatkowania dla potrzeb VAT w rozliczeniu za okres, w którym nastąpiła wypłata rabatu pośredniego. Ze względu na brak bezpośredniej transakcji pomiędzy wnioskodawcą a odbiorcą udokumentowanej fakturą VAT, fakt udzielenia rabatu pośredniego przez wnioskodawcę nie może być potwierdzony fakturą korygującą. Zatem, faktura korygująca może dotyczyć tylko wnioskodawcy i bezpośrednio nabywcy – pośrednika w tym przypadku dystrybutorów, uczestniczących w pierwotnej transakcji. Nie można bowiem wystawić faktury korygującej na podatnika, który odkupił towar od nabywcy. Ponadto, wystawienie noty księgowej (noty uznaniowej) dokumentującej udzielenie rabatu pośredniego nie jest warunkiem koniecznym dla celu uzyskania prawa do obniżenia podatku VAT należnego w związku z udzieleniem rabatu. Moment wystawienia noty nie może być więc decydujący dla momentu rozliczenia rabatu dla celów podatku VAT przez wnioskodawcę. Istotny jest sam fakt fizycznego udzielenia rabatu,

czyli np. dokonania transferu środków pieniężnych na konto odbiorcy.

3) Kwota rabatu pośredniego wypłacana odbiorcom pośrednim obniża efektywnie kwotę należną wnioskodawcy, a zatem obniżka ta powinna znaleźć odzwierciedlenie zarówno w wysokości podstawy opodatkowania, jak i kwocie podatku należnego. Skoro obniżeniu ulega kwota łącznej należności za sprzedane produkty, która jest kwotą brutto, zatem i kwota rabatu powinna być uznana za kwotę brutto. W konsekwencji, kwotę przyznanego odbiorcy rabatu pośredniego należy traktować jako kwotę brutto.

4) Nota księgowa wystawiona na rzecz odbiorcy powinna zostać uwzględniona w ewidencji prowadzonej przez wnioskodawcę na podstawie art. 109 ust. 3 u.p.t.u.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01